

100 ČINJENICA O SUBOTI

Zašto treba poštovati subotu? Šta je suština subote? Kada je izdvojena, ko je uspostavio i za koga? Čiji je dan subota? Mnogi drže prvi dan sedmice - nedjelju. Šta Biblija kaže o tome? Biblijski vjerujuće osobe drže sedmi dan - subotu. Na osnovu kojih biblijskih dokaza?

BIBLIJSKE ČINJENICE O SEDMOM DANU

1. Nakon šest dana djelovanja u sedmici stvaranja Zemlje, Bog je počinio sedmog dana. (1. Mojsijeva 2, 1-3)
2. Ova istina potvrdila je taj dan kao Božji dan odmora, ili subotu. Ime subota znači dan odmora. Dan u koji se beba rodi kasnije postaje njezinim rođendanom. Tako je sedmi dan, dan u koji je Bog počinio, postao Njegovim danom odmora - subotnjim danom.
3. Zato je sedmi dan postao Božjim danom odmora. Da li možemo zamijeniti dan svog rođenja danom u koji nismo rođeni? Ne. Isto tako ne možemo zamijeniti Božji dan odmora danom u koji On nije počinio. Tako je sedmi dan još uvijek Božji subotni dan.
4. Stvoritelj je blagoslovio sedmi dan. (1. Mojsijeva 2,3)
5. On je posvetio sedmi dan. (2. Mojsijeva 20,11)
6. Bog je ustanovio subotu u Edemskom vrtu. (1. Mojsijeva 2,1-3)
7. Subota je ustanovljena prije pada u grijeh i zato nije simbol, jer su simboli uvedeni poslije pada u grijeh.
8. Isus je rekao da je subota načinjena za čovjeka (Marko 2,27); što znači za sve ljude bez obzira na vrijeme u kome su živjeli i narod kome su pripadali.
9. Ona je uspomena na stvaranje. (2. Mojsijeva 20,11; 31,17) Svojim počivanjem u sedmi dan mi se sjećamo tog veličanstvenog događaja.
10. Subota je data Adamu, praocu ljudskog roda. (Marko 2,27; 1. Mojsijeva 2,1-3)
11. Ona je preko njega, kao našeg predstavnika, data svim narodima. (Djela 17,26)
12. To nije jevrejska institucija, jer je uspostavljena 2300 godina prije nastanka jevrejske nacije.
13. Biblija je nikad ne zove jevrejskom subotom, već uvijek „subotom Gospoda Boga tvojega.“ Ljudi trebaju pažljivo obilježiti Božji sveti dan odmora.
14. Subota se spominje u razdoblju patrijaraha.
15. Ona je prije Sinaja bila dio Božjeg zakona. (2. Mojsijeva 16,4.5.27-29)
16. Bog je stavio subotu u srce svog moralnog Zakona. (2. Mojsijeva 20,1-17) Zapovijest o suboti kao danu odmora nepromjenljiva je kao i ostalih devet zapovijesti.
17. Zapovijest o suboti kao i sve ostale zapovijesti izgovorena je glasom živoga Boga. (5. Mojsijeva 4,12.13)
18. Svaku zapovijest Bog je lično napisao. (2. Mojsijeva 31,18)
19. Bog ih je ispisao na kamenim pločama i tako potvrdio njihovu nepromjenljivost. (5. Mojsijeva 5,22)
20. Ploče na kojima je bio ispisao Božji zakon čuvane su u Kovčegu zavjeta, u Svetinji nad svetinjama. (5. Mojsijeva 10,1-5)
21. Bog je potpuno zabranio svaki rad subotom. (2. Mojsijeva 34,21)
22. Zato što su prezreli subotu, Bog je dozvolio da jedan naraštaj Izraelaca umre u pustinji. (Ezekijel 20,12.13)
23. Ona je uzvišeni znak istinitog Boga. (Ezekijel 20,20)
24. Bog je obećao da će Jerusalem zauvijek stajati ako Jevreji budu čuvali i poštovali subotu. (Jeremija 17,24.25)
25. U svojoj kasnijoj istoriji dospjeli su u vavilonsko ropstvo zato što su kršili subotu. (Nemija 13,18)
26. I Jerusalem je bio razoren zbog toga što je prekršena zapovijest o suboti. (Jeremija 17,27)
27. Bog je obećao naročiti blagoslov svima koji je svetkuju. (Isaija 56,6.7) Ovo obećanje sastavni je dio proročanstva koje se odnosi na hrišćansku religiju. (Vidi: Isaija 56. poglavlje)
28. Bog objašnjava da je subota data kao poseban znak između Njega i Njegovog naroda da bi znali da je On Gospod koji ih posvećuje. (Ezekijel 20,11.12)
29. Kršitelje subote sledovalo je Božje prokletstvo, te je stoga za njih u teokratskom Izraelu bila propisana smrtna kazna.

(2. Mojsijeva 31,12-18)

30. Bog će uzdići svakoga ko čuva subotu. (Isaija 56,2)

31. Bog nas poziva da je zovemo „slavnom“, a ne „starom jevrejskom subotom“ ili „jarmom ropstva.“ (Isaija 58,13)

32. Budući da su „mnoge generacije“ gazile subotu, ona će u posljednjim danima biti obnovljena. (Isaija 58,12.13)

33. Svi proroci čuvali su i poštovali sedmi dan.

34. Sin Božji u svojoj otkupiteljskoj misiji na našoj Zemlji poštovao je sedmi dan. Tako je slijedio primjer svoga Oca. Zar da ne slijedimo siguran primjer i Oca i Sina? (Luka 4,16; Jovan 15,10)

35. Sedmi dan je Gospodnji dan. (Vidi: Otkrivenje 1,10; Marko 2,28; Isaija 58,13; 2. Mojsijeva 20,10)

36. Isus je bio Gospodar subote (Marko 2,28), što znači da je On ovaj naročiti i posvećeni dan držao i poštovao.

37. On je odbranio subotu kao ustanovu i poseban izraz Božje milosti usmjerene čovjeku. (Marko 2,23-28)

38. Isus nije napustio subotu, već je pažljivo učio kako je treba svetkovati. (Matej 12,1-13)

39. On je poučio učenike da subota treba biti poštovana i poslije Njegovog vaskrsenja. (Matej 24,20)

40. Pobožne žene koje su nakon raspeća brinule o Isusovom tijelu i grobu, vrlo pažljivo su svetkovale sedmi dan. (Luka 23,56)

41. Mnogo godina poslije Hristovog vaskrsenja, apostol Pavle u „subotnji dan“ vrlo nadahnuto propovijeda o planu spasenja čovjeka. (Djela 13,14)

42. Pavle, apostol neznabožaca, ističe da Jerusalimljani i njihovi knezovi nisu poštovali glasove proroka čije su riječi čitali svake subote. (Djela 13,27)

43. Luka, nadahnuti hrišćanski historičar, pišući svoje hronike ovaj dan označava kao naročiti dan za okupljanje i propovijedanje Božje riječi. (Djela 13,44)

44. Obraćeni iz mnogoboštva pridaju suboti isto značenje. (Djela 13,42)

45. Prilikom velikog hršćanskog sabora 52. godine n. e. u prisustvu apostola i učenika apostol Jakov spominje subotu. (Djela 15,21)

46. Na svojim misionarskim putovanjima apostoli su subotom držali propovijedi i molitvene sastanke. (Djela 16,13)

47. Apostol Pavle na javnim sastancima subotom čitao je i s prisutnima proučavao Bibliju. (Djela 17,2.3)

48. Propovjednici mlade hrišćanske zajednice posvećivali su mnogo vremena proučavanju Božje riječi na skupovima koji su održani subotom. (Djela 17,2)

49. U knjizi Djela apostolska spominje se 48 sastanaka održanih tog dana. (Vidi: Djela 13,14.44; 16,13; 17,2; 18,4.11)

50. Jevreji i vjernici prve hrišćanske zajednice nisu raspravljali o svetkovanju subote. To znači da su hrišćani u apostolskom razdoblju svetkovali subotu zajedno sa Jevrejima.

51. Ni u jednoj optužnici podignutoj protiv apostola Pavla, nije mu se pripisivalo da zanemaruje subotnji dan.

52. Apostol Pavle jasno je objavio da je poštovao Zakon: „Niti zakonu jevrejskome, ni crkvi, ni cezaru što sagriješih.“ (Djela 25,8) On ovo ne bi mogao kazati da nije svetkovao subotu.

53. Subota se s najvećim poštovanjem 59 puta spominje u Novom zavjetu.

54. Nijednom riječju u Novom zavjetu ne spominje se da je subota ukinuta ili promijenjena.

55. Bog nikada ni u jednom tekstu u SVETOM PISMU NIKOME NIJE DOZVOLIO DA RADI TOG DANA.

56. Nijedan hrišćanin prije ili poslije Hristovog vaksrenja nije subotom obavljao svakodnevne poslove. U Novom zavjetu nije zabilježen nijedan slučaj odbacivanja subote od strane apostola ili vjernika rane hrišćanske zajednice.

57. U Svetom pismu ne postoji zapis da je Bog ikada povukao svoj blagoslov ili posvećenje sa subotnjeg dana.

58. Subota će biti vječno svetkovana na obnovljenoj Zemlji. (Isaija 66,22.23)

59. Subota kao dan odmora važan je dio Božjeg zakona, koji je izašao iz Njegovih usta i bio zapisan Njegovim prstom na kamenim pločama kod Sinaja. (Vidi: 2. Mojsijeva 20.poglavlje) Kad je Isus započeo svoj rad, objavio je da nije došao poništiti Zakon: „Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke ...“ (Matej 5,17)

60. Isus je ozbiljno prekorio fariseje kao licemjere koji su se pretvarali da ljube Boga dok su istovremeno Božji zakon podređivali svojim običajima i tradiciji. Svetkovanje nedjelje dio je ljudske tradicije.

BIBLIJSKE ČINJENICE O PRVOM DANU SEDMICE (NEDJELJI)

1. Prve riječi zapisane u Bibliji govore o radu koji je izvršen u nedjelju, prvog dana u sedmici. (1. Mojsijeva 1,1-5) Ovo je učinio sam Tvorac gradeći temelje historije života na našoj planeti.
2. Bog je prvi dan u sedmici odredio da bude radni dan. (2, Mojsijeva 20,8-11)
3. Nijedan patrijarh nikada nije svetkovao nedjelju.
4. Nijedan prorok nikada nije svetkovao nedjelju.
5. Sam Bog naziva ga „radnim – težačkim“ danom. (Ezekijel 46,1)
6. Bog nije počivao u taj dan.
7. Bog ga nikada nije blagoslovio.
8. Hristos nikada nije počivao u taj dan.
9. Isus se bavio drvodjeljskim zanatom sve do svoje tridesete godine. (Marko 6,2.3) On je svetkovao subotu i radio šest dana u sedmici.
10. Apostoli su radili nedjeljom.
11. Apostoli je nikada nisu posebno izdvojili.
12. Rana hrišćanska zajednica je nikada se nije bavila pitanjem nedjelje niti dovodila u pitanje svetkovanje subote.
13. Nikada nije nosila blagoslov nebeskog Autoriteta.
14. Nikada nije bila posvećena.
15. Nijedan zakon božanskog porijekla nije odredio svetkovanje nedjelje.
16. Novi zavjet ne zabranjuje rad tog dana.
17. Nikakva kazna ne postoji za nepoštovanje tog dana.
18. Svetkovanje toga dana ne donosi nikakav blagoslov, već Božje prokletstvo.
19. Nikakva uredba ne određuje svetkovanje tog dana. Da li bi zaista to tako bilo da je Gospod želio da ga svetkujemo?
20. Nedjelja nikada nije nazvana „hrišćanskom subotom.“
21. Nikada nije nazvana subotom.
22. Nigdje nije nazvana Gospodnjim danom.
23. Nigdje nije nazvana danom odmora.
24. Nijedan sveti naziv nije udružen s tim danom.
25. Nedjelja je nazvana jednostavnim imenom: „prvi dan sedmice“ ili tačnije „prvinom šabata.“
26. Isus je nikada nije spomenuo.
27. Nedjelja kao dan za svetkovanje nikad se ne spominje u Bibliji.
28. Nijednu riječ u korist nedjelje kao svetog dana nisu izrekli ni Bog Otac, ni Hristos ni nadahnuti ljudi.
29. Prvi dan sedmice u cijelom Novom zavjetu spominje se osam puta, ali ne kao poseban i izdvojen dan: Matej 28,1; Marko 16,2.9; Luka 24,1; Jovan 20,1.19; Djela 20,7; 1. Korinćanima 16,2.
30. Šest od ovih navedenih tekstova odnose se na isti prvi dan sedmice.
31. Pavle je pozvao prve hrišćane da nedjeljom obavljaju svoje svjetovne poslove. (1. Korinćanima 16,2)
32. U cijelom Novom zavjetu postoji samo jedan zapis o religijskom okupljanju održanom na taj dan, ali je to bio večernji sastanak koji se protegao duboko u noć. (Djela 20,5-12)
33. Ne postoji nijedna nagovijest da je neki sličan sastanak održan prije ili poslije toga.
34. Apostoli i vjernici prve Crkve nijesu imali običaj da se nedjeljom okupljaju.
35. Nije postojala nikakva obaveza da se hleb lomi nedjeljom.
36. Postoji samo jedan zapis u kome se spominje ovakav skup. (Djela 20,7)
37. Ovaj sastanak trajao je do poslije ponoći tj. do zore. (Djela 20,7-11.) Isus je lomio hleb u četvrtak (Luka 22), a učenici su to činili svakog dana. (Djela 2,42-46)
38. Biblija nigdje ne spominje da je prvi dan sedmice izdvojen da obznanjuje Hristovo vaskrsenje. Ovo je ljudska tradicija koja nije u skladu s Božjim zakonom. (Matej 15,1-9) Svojim bogatim značenjem krštenje nas između ostaloga podsjeća na Isusovu sahranu i vaskrsenje. (Rimljanima 6,3-5)
39. Novi zavjet nigdje ne spominje promjenu svetosti subote ili bilo kakvu svetost prvog dana.
40. Mesija je svojim vaskrsenjem ispunio Praznik prvina koji je uvijek padao u prvi dan sedmice (vidi 3. Mojsijeva 23,11), i ništa više od toga se ne može pripisati tom danu.